

El poble de Bojan

Ara ens hem assabentat que Leo Messi té arrels lleidatanes. En concret, la besàvia –repadrina, que en diem per aquí– del jove crac argentí era natural de Tragó de Noguera, un nucli del municipi d'Ós de Balaguer que va desaparèixer sota les aigües de l'embassament de Santa Anna. Aquella dona havia emigrat al país austral en la segona dècada del segle XIX, com tants d'altres veïns desesperats del Prepirineu ponentí. El goleador blaugrana conserva uns cosins a la ciutat de Lleida.

Així que les terres de la Catalunya occidental poden presumir ara mateix d'un trio de figures barcelonistes: l'esmentat Messi, ni que només sigui per orígens familiars; un Carles Puyol que com tot-hom sap és fill de la Pobla de Segur, i Bojan Krkic, que malgrat el cognom eslau va nàixer i créixer a Linyola, comarca del Pla d'Urgell, de pare serbi i mare catalana, la qual per cert tinc present de l'època ja remota en què un servidor –Déu m'hagi ben perdonat– era assidu de la discoteca Big-ben, en terme municipal de Golmés, que congregava cada cap de setmana la flor de les noies de tota la plana... i algun capoll masculí, mal m'està el dir-ho i admetre-ho. No sé si no hi vaig arribar a ballar i tot, amb aquella pubilla linyolenca, els tombs que dona la vida, m'imagino per un segon que hi hagués festejat: quin gran jugador no s'hauria perdut el Barça. Els culers poden felicitar-se de les meves escasses dots de seductor.

Linyola és una vila històrica al cor de l'antic Mascançà medieval, el Maskinkan dels sarraïns, el desert d'Urgell terrible –no hi ha Urgell sense flagell, era la sentència popular– també conegut com a Clot del diable, aquell ermàs polsós i estèril d'abans de l'obertura del canal d'Urgell cap a 1860. De totes les poblacions de la planúria avui dia fructícola i farratgera, segurament és la que ha preservat més vestigis arquitectònics del passat, com ara el casal renaixentista i porticat que alberga l'ajuntament o l'església parroquial de Santa Maria, de fàbrica monumental i murs altíssims, dotada

Vidal Vidal

Escriptor [vidal@presencia.com]

d'un campanar particularment robust, fortificat. En aquest sentit, tot i la despersonalització sistemàtica de les localitats rurals de la zona, el poble natal de l'anomenat nou Pelé i del recordat Noi de Linyola, és a dir el també futbolista Josep

Maria Fusté, manté un cert caràcter que el fa mereixedor d'una visita, i no només per a aficionats mitòmans del Futbol Club, sinó per a turistes en general. Visita que pot ser completada amb una escapada al proper estany d'Ivars, distant tan sols tres o quatre quilòmetres, un espai lacustre secular que va ser dessecat durant el franquisme per conrear-lo i en procés actual de recuperació, paradís d'ornitòlegs i passejants admiradors de la natura.

Justament pels visitants forasters, la vila ofereix un parell de serveis de màxima confiança. Per

Bojan Krkic, en un entrenament. / GABRIEL MASSANA

una banda, el tradicional restaurant Amoca (973 57 51 10), que entre altres requisits permet degustar la típica cassola de tros, que en la seva variant localista rep la denominació de cassolí de Linyola, especialitat rústica i gustosa que aplega la diversitat de productes i sabors de la terra, per bé que aquesta recomanable casa de menjars ha adquirit igualment bona fama per l'elaboració de fruits de la mar. En segon lloc, s'hi acaba d'inaugurar un hotelet de tres estrelles ple d'encant, en un vell casalot curiosament restaurat, i que respon al nom de Cal Rotés (www.calrotes.cat), que a banda de mitja dotzena de cambres acollidores ofereix entre d'altres moderades sofisticacions un petit spa subterrani amb sauna i piscina climatitzada de bombolletes. Ni al luxós vestuari del Camp Nou, això.